

KAIKKI VIIHTYIVÄT JOKA SORKAN KOULUNALKAJAISRIEHASSA

Hyrisingin koulun kenttä kuhisi väkeä torstaina 19.8., kun kutsuimme kaikki läheltä ja kaukaa viettämään Joka Sorkan Koulunalkajaisriehaa. Lämmin ja aurinkoinen ilma takasi ihanteelliset olot elokuun illasta ja hauska yhdessäolosta nauttimiselle. Se oli osaltaan houkutelut paikalle yli kaksisataa riehavierasta – tarkkaa kävijämäärää ei tiedetä, koska riehaan oli vapaa pääsy.

Koko kenttä oli täynnä toimintaa ja erilaisia aktiviteetteja. Kentälle tulijoita tervehti hanurinsoitto, joka kaikui ohjelmalavaksi sonnustautuneelta Leijon Mikan traktorin lavalta. Hanuria soitti taidokkaasti Jorma Peltola. Hän toimi myös laulusolistimme Salmin Kikan ja hänen vetämiensä yhteislaulujen säestäjänä.

Kun laulut oli laulettu, ohjelmalavalle loikkasivat taikuri Tero Taubert ja Riesa-Pelle, joka oli sitä ennen ottanut vieraita vastaan pujotellen yksipyöräisellään fanijoukon seuraamana. Teron ja Riesan hulvaton taikashow veti lavan edustan täyteen kaikenikäisiä katsojia. Esitys oli niin hauska ja mukaansatempaava, että jopa illan valokuvaaja unohti ottaa esityksen kohokohdista kuvia.

Ainoa joukko, josta kaikki eivät malttaneet tulla ohjelmalavan luo heti Riesan ja Teron shown alussa, oli tulitikunheittokisan tiimellykseen tempautunut porukka. Monet olivat ilmeisesti harjoitelleet jo etukäteen ankarasti, koska tulokset olivat niin hyviä, ettei pisimpiä heittoja ollut osattu ennakoida edes heittopaikkaa rakennettaessa. Kuusjärven Pentin ja Leijon Mikan tuomaroiman kisan voitti Mikko Savinen huikealla tuloksella 15,9 metriä. Huhu kertoo, että yksi kilpailija oli ilmeisesti ylikunnossa liiallisen harjoittelun vuoksi, koska hänen heittovälineensä lensi taaksepäin.

Polkupyörällä paikalle oli tullut kymmeniä juhlijoita, joita houkuttelivat pyöräkatsastus ja tempurata sekä myös keskustasta Sorkkalan suuntaan johtavat hyvät pyörätiet. Pro Sorkkalan seutu ry:n auktorisoima polkupyöräkatsastaja Hannu Lampinen joutui yllätyksekseen suoriutumaan kaksipyöräisten lisäksi myös yksi- ja nelipyöräisten polkupyörien tarkastamisesta.

”Pyörien yleinen kunto oli oikein hyvä ja kypärien käyttö kiitettävää. Joitakin huomautuksia katsastustodistuksiin jouduin kirjoittamaan mm. puuttuvista heijastimista”, sanoi katsastaja Hannu.

Katsastetuilla pyörillä ja kypärä päässä saattoi sitten osallistua tempuratakisaan. Kisassa tarkkaa järjestystä ja ajanottoa hoiti Kinoksen Kari. Tehtävänä oli ajaa todella vaativa rata läpi mahdollisimman hitaasti koskettamatta jalalla maahan – jokainen kosketus vähensi suoritusajasta 10 sekuntia. Kisan paras oli Viljami Liinavuori ajalla 1 min 17 sek. Palkinnoksi hän sai polkupyörätietokoneen, joka mittaa matkaa, aikaa, nopeutta ja vaikka mitä.

Aamulehden toimittaja Sinikka Tiernalla ja kuvaaja Nea Ilmevallalla oli kuulemma vaikeuksia löytää kaikkien toimintojen ja touhun keskeltä ketään, joka olisi ehtinyt olla rauhassa hetken haastateltavana.

Ohjelmalavan lähettyvillä oli vohvelipuffetti, jossa vohveleita paistoivat ja kahvia ja mehua tarjoilivat Liisat Ilo ja Skyttä sekä Kallioluoman Kerttu. Hyvä tuoksu houkutti asiakkaita lähes koko ajan jonoksi saakka ja heitä palveltiin juoksujalkaa ja hiki hatussa. Vohvelitaikina ja muutkin tarjottavat riittivät melkein riehan loppuun saakka. ”Jotkut asiakkaat kävivät pistelemässä poskeensa parikin vohvelia, kun ne olivat kuulemma niin herkullisia, että hiilaritkin unohtuivat”, kertoivat puffetinpitäjät.

Vohvelikojun kulmalla oli Lampisen Anitan kasvomaalaus piste. Illan suosituimpia kuvia olivat perhoset ja pääkallot. Kallot olivat niin pelottavan näköisiä, että maalarin käsi alkoi vapista kauhusta viimeistään sääri luuta piirtäessä. Nuorin asiakas oli alle kaksivuotias, vanhin lähestyi kuuttakymmentä ja kaukaisin tuli Oregonista saakka.

Poniratsastusasiakkaita oli kahdeksisenkymmentä, joten ponit sekä heidän ohjaajansa saivat tehdä työtä koko riehan ajan pientä virkistys- ja lepotaukoa lukuunottamatta. Pikkuponi oli ensimmäistä kertaa talutusratsastuksessa oikeissa töissä, mutta hoiti tehtävänsä yhtä kiitettävästi kuin kokeneempi kaverinsa. Muistoksi ratsastuksesta muutama innokkain ponien ystävä maalautti poskeensa pikkuponin kuvan.

Arpakojun valtava palkintomäärä houkutteli ensimmäiset arvanostajat jonoon jo ennen riehan virallista alkamishetkeä kello kuutta. Arpamyyjät Kuusjärven Arja ja Virolaisen Kirsi palvelivat ostajia hurjalla kiireellä, myivät kaikki arvat loppuun ja jakoivat yli sata hienoa arpavoittoa.

Suoraan työtehtävistä paikalle ajoi Aluepelastuslaitoksen sammutusauto no PK 23 mukanaan kahden hengen miehistö. Yleisölle kerrottiin tarkasti mm. auton tekniikasta. Autoon mahtuu kymmenentuhatta litraa vettä ja parituhatta litraa sammutusvaahtoja, ja vettä voidaan hurjimmillaan pumpata 10 barin paineella. Sammutusletku rullattiin auki, kytkettiin kiinni autoon, ja rohkeimmilla palomiehen tai -naisen urasta haaveilevilla tenavilla oli mahdollisuus kokeilla, miltä veden ruiskuttaminen sammutusautosta oikeasti tuntuu. Kukaan aikuisista ei tainnut olla tarpeeksi rohkea. Samalla kasteltiin pieni ala koulun kentän takana olevaa niittyä.

Ohjelmanavan reunan valtasi shown jälkeen mausteyrttien haistelukilpailu. Viisi numeroituihin purkkeihin silputtua yrttiä piti osata tunnistaa oikeassa järjestyksessä. Yli kahdenkymmen vastauksen joukosta löytyi ainoastaan yksi täysin oikea vastaus, jonka oli jättänyt Reko Linko.

”Riehassa oli sellainen koko ajan tapahtuu kaikkialla jotakin -olo”, kuvaili tuntemuksiaan yksi vieraista tyytyväisenä ja jatkoi ”hienoa kun Pirkkalassa järjestetään lapsille suunnattu tilaisuus, jossa ohjelmaa on ihan kaikenikäisille aikuisillekin.” Aika monen mielestä rieha loppui liian pian, mutta niinhän parhailla juhlilla on aina tapana.